

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Boros László ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kiss Ferenc Kálmán ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. január 15. napján meghozott, 28.P.21.952/2007/11. számú ítélete ellen, az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 90.000 (kilencvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. február 4-én nyerges-vontatóval közlekedett 'A' belterületén, amikor a kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel nem rendelkező V.A. által üzemben tartott ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsijával áttért a vele szemben közlekedő felperesi gépjármű forgalmi sávjába. A felperes, hogy a frontális ütközést elkerülje, a kormányt jobbra rántotta, ennek következtében a járműszerelvény megcsúszott és az úttestről a menetiránya szerinti bal oldalon egy út menti fának ütközött. A balesetben a felperes bal lába olyan súlyosan megsérült, hogy a comb középső és alsó harmadának határánál amputálni kellett. A felperest a baleset napjától 2004. március 12-ig ápolták kórházban, majd ugyancsak kórházban 2004. augusztus 26-a és szeptember 9-e között rehabilitációs kezelésben részesült. Az amputációs csontban keletkezett sipoly megszüntetése végett újabb műtéti beavatkozás vált szükségessé, emiatt a felperes 2005. szeptember 1-je és 21-e

között volt kórházban. 2006. november 27-e és 30-a között a csont végénél lévő váladékozó csomós elváltozás miatt plasztikai műtéten esett át.

A baleseti sérülései miatt a felperes munkaképessége 67%-át elvesztette. Egészségi állapotának baleseti eredetű megromlása folytán a felperesnél poszttraumás stressz-zavar alakult ki, ami az életvezetését enyhe fokban megnehezíti.

A felperes 2005. április 19-én 3.150.000 forintért automata sebességváltós ... típusú személygépkocsit vásárolt, amelyet taxiként is üzemeltet. A felperes a munkáját ereje rendkívüli megfeszítésével végzi.

Az alperes 2004. augusztus 18-án 1.000.000 forintot, 2004. október 1-én 4.000.000 forintot nem vagyoni kártérítés címén, 2004. szeptember 22-én 705.611 forintot lejárt költségpótló járadék tartozás címén fizetett a felperesnek; 2004. október 1. napját követően pedig havi 52.000 forint költségek pótlására szolgáló járadékot folyósít a részére. 2005. június 15-én már lejárt keresetveszteséget pótló járadéktartozásra 1.312.208 forintot fizetett, 2005. február 4-től pedig havi 93.047 forint keresetveszteséget pótló járadékot folyósít.

A felperes keresetében további 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és a baleset napjától járó kamatai, a gépkocsi vásárlás költségeire 3.150.000 forint és annak 2005. április 19-től járó kamatai, 2006. május 1-től a házkörüli és kertművelési munkáinak elvégzésére való képtelenné válása miatt keletkezett költségeire havi 10.000 forint járadék megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 6.150.000 forint és ebből 3.000.000 forint után 2004. február 14-től, 3.150.000 forint után 2005. április 19-től járó kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítéletét a következőkkel indokolta:

A károkozó bűnösségét a bíróság maradandó fogyatékossgot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségében megállapította; a károkozó teljes kártérítési felelőssége is fennáll a Ptk. 346. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján. A felperes kárainak megtérítésére azonban az alperes is köteles a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló, a baleset idején hatályos 171/2000. (X. 13.) Kormányrendelet 1. § b) pontja, 2. § (2) és (4) bekezdése, 6. §-a, 7. § (3) bekezdése, 9. § (2) bekezdése és 10. §-a alapján. A felperes egészségkárosodásának fokát és az ügy összes egyéb körülményeit mérlegelve, 8.000.000 forint az az összeg, amely a felperest ért nem vagyoni hátrányok teljes kiegyenlítésére alkalmas. A balesetről az ítélethozatalig az értékviszonyokban nem következett be olyan lényeges változás, amely miatt a kártérítési összeget túlzottnak lehetne tekinteni és emiatt csak az ítélethozataltól illethetné meg kamat a felperest. Kamatfizetésre ezért az alperes a baleset napjától köteles.

A felperesnek a balesetet megelőzően személygépkocsija nem volt, legalább is ezt az alperes nem bizonyította. A megvásárolt gépkocsi műszaki adottságai olyanok, hogy azt a felperes megfelelően vezetni tudja.

A felperes a kertműveléssel és a házkörüli munkákkal kapcsolatos költségeit nem igazolta, a keresete ezért a járadék megállapítására irányuló részében nem volt megalapozott.

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeg 3.000.000 forintra és kamataira való leszállítását kérte.

Az alperes a fellebbezésének indokaként a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy 6.000.000 forint az az összeg, ami a felperes nem vagyoni sérelmeit ellentételezi. Ebből 5.000.000 forintot már megfizetett, a fennmaradt tartozása csak 1.000.000 forint. A gépkocsi beszerzésének költségeiből a felperes legfeljebb 2.000.000 forintot háríthat rá. A felperes céljaira alsó középkeletkegóriás gépkocsi is megfelelt volna, ezért az ennél magasabb kategóriájú, következésképpen drágább személygépkocsi beszerzésének költségét a felperes teljes mértékben nem követelheti. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ő kötelezettségévé tette: a felperesnek a balesetet megelőzően nem volt személygépkocsija.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból mindenben helytálló jogi következtetést is vont le, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján indokainál fogva helybenhagyta és azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán a következőkre mutat rá: A nem vagyoni kártérítést az elsőfokú bíróság a mérlegelési szabadságának határai között maradvá állapította meg, annak felülmérlegelésére az ítéltábla a másodfokú eljárásban nem látott lehetőséget.

A felperes ugyan az alsó középkeletkegóriásnál magasabb kategóriájú, de 3 éves használt személygépkocsit szerzett be. Ennek a gépkocsinak a vételára nem haladja meg a kisebb, de a felperes szükségletei céljára átalakítandó újszerűbb gépkocsi vételárát és az átalakítás költségeinek összegét is. A felperes mindezt a gépkocsi beszerzés költségeire nem követelt aránytalanul magas összeget.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési perköltségeit is megtéríteni.

Budapest, 2008. október 3.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró

